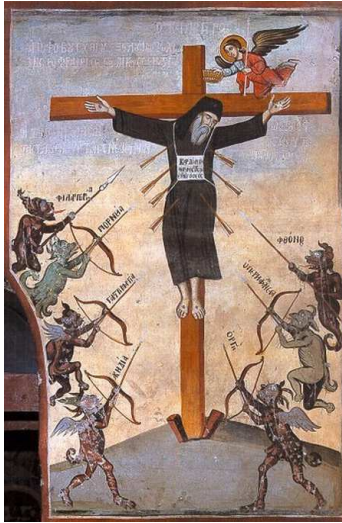

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

1) ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΘΘΟΣ

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης

2) ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

3. ΟΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΗΣ Θ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ) (α' μέρος)
Βασισμένο πάνω σε σκέψεις του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 2 0 Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2 0 1 5

✠ Ξύσταθιου μεγαλομάρτυρος και Της συνοδείας αυτού (118).

✠ Γλαρίωνος Κρητός νεομάρτυρος (1804).

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΗΘΟΣ

Θ αγώνας του μεγάλου Αποστόλου δεν είναι για να καταργήση το νόμο, που δεν τον κατέργησε ο Ιησούς Χριστός, αλλά για να ξεκολλήση τους συμπατριώτες του τους Εβραίους από την αντίληψη πως αρκεί ο νόμος, οι θυσίες, οι εξωτερικοί εξαγνισμοί κι αυτή ακόμα η περιτομή, για να δικαιώσουν τον άνθρωπο και να τον αποκαταστήσουν ενώπιον του Θεού. Όλα αυτά καταργήθηκαν με την υπέρτατη θυσία στο Σταυρό του μεγάλου Αρχιερέα Ιησού Χριστού, που προσφέρθηκε μια για πάντα και συνεχίζει τώρα να προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία για τη σωτηρία του κόσμου.

✠την ίδια επιστολή παρακάτω θα γράψη ο Απόστολος ότι ο νόμος «*παιδαγωγός ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν*» (Γαλ. 3, 24). Αυτό θα πη πως ο νόμος δόθηκε με προθεσμία και με σκοπό να προετοιμάση τους ανθρώπους.

Θταν ήλθε ο Χριστός, έληξε η προθεσμία του νόμου και οι άνθρωποι, προετοιμασμένοι πνευματικά, ξέροντας ο καθένας από προσωπική του πείρα ότι ο νόμος δεν σώζει, αφού κανένας δεν μπορεί να τον εκτελέση πιστά, πέρασαν από τη δουλεία του νόμου στην ελευθερία της χάρης. Γιατί ο νόμος, ο κάθε νόμος, είναι δουλεία, εξωτερικός καταναγκασμός και καθήκον· ενώ # χάρη#, ο Χριστός δηλαδή και το Ευαγγέλιο, είναι υπέρβαση του νόμου, προσωπική ελευθερία και χρέος.

✠ε άλλη του επιστολή ο Απόστολος θα γράψη· «*δικαίω νόμος οὐ κεῖται*» (Α΄ Τιμ. 1, 9), που θα πη πως ο νόμος δεν είναι για τον δίκαιο, μα και ο δίκαιος δεν είναι για το νόμο. Ο δίκαιος υπερβαίνει και ξεπερνάει το νόμο· δεν τον καταργεί, αλλά τον συμπληρώνει. «*Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι*» (Ματθ. 5, 17), είπε ο Ιησούς Χριστός για το νόμο.

Θ νόμος είναι κομμένος στα μέτρα του παλαιού ανθρώπου, του ανθρώπου της πτώσης· Το Ευαγγέλιο είναι κομμένο στα μέτρα του νέου ανθρώπου, του ανθρώπου της Ανάστασης. Το νόμο παλεύουν οι άνθρωποι να

Κυριακή μετά την Υψώσι

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34 – θ' 1)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

τον εκτελέσουν μόνοι τους, κανένας ποτέ δεν μπόρεσε να τον εκτελέσει· ὅλοι εἶναι ἐνοχοὶ γιὰ πολλές παραβάσεις καὶ παραλείψεις, καθὼς γράφει ὁ Ἀπόστολος ὅτι «πάντες ἥμαρτον» (Ρωμ. 3, 23. 5, 12).

Το Εὐαγγέλιο οἱ ἄνθρωποι τῆς Εκκλησίας ἀγωνίζονται νὰ τὸ κάμουν ζωὴ τους με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη διαφορά· οἱ ἄνθρωποι τοῦ νόμου στὴν ἠθικὴ τους προσπάθεια εἶναι γυμνοί, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Εκκλησίας εἶναι «ἐνδεδυμένοι δύνάμιν ἐξ ὕψους» (Λουκ. 24, 49). Αὐτὸ ἐννοεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν λέγῃ ὅτι τὸ φορτίο του εἶναι ελαφρό, κι αὐτὸ ἐννοεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὅταν γράφῃ γιὰ τὶς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι «βαρεῖαι οὐκ εἰσίν» (Α' Ἰω. 5, 3). Ὁ νόμος εἶναι δουλεία· τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἐλευθερία. Ὁ νόμος εἶναι #δικαιοσύνη#· τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι #χάρη#. Ὁ νόμος εἶναι ἐξωτερικὸ ἐπιτάκ#· τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἐσωτερικὸ φρόνημα.

Ετὴν περιοχὴ τοῦ νόμου πασχίζει κι ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος· στὸ χώρο τοῦ Εὐαγγελίου πᾶσχει καὶ χαρίζεται ὁ θεός. Θα ἔλεγε κάποιος πὼς αὐτὰ εἶναι καλοφτιαγμένα λόγια, μα δὲν εἶναι παρὰ #αλήθεια, καθὼς τὴν διαβάζομε καὶ τὴν βλέπομε εἰς τὸ λόγῳ ἵα τὸ Σταυρὸ καὶ εἰς τὴν ζωὴ τῶν αἰῶν τῆς Εκκλησίας.

Εἶναι γραμμένο στους ψαλμούς «Κύριε, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, εἴπ' οὐ δικαιοθῆσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν» (Ψαλμ. 142, 2). δηλαδή, Κύριε, μὴ πας καὶ με κρίνης, γιὰτὶ μπροστὰ σου κανένας δὲν θὰ ἔβρῃ δίκιο. Αὐτὸ εἶναι μὴ προφητικὴ ὁμολογία πὼς ὁ νόμος καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲν δικαιώνουν τὸν ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Θέλει

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν

να πη πως με τῆ δικῆ Του ἀρετῆ δεν σώζεται κανένας· αὐτῆ εἶναι ἡ Τραῦδία Του αὐτονομημένου και Του δίχως Θεοῦ ἀνθρώπου, που πᾶει να βρῆ μόνος Του τῆν προκοπῆ Του και τῆ σωτηρία Του. Ἀν ἦταν με τὰ ἐρῶτα Του νόμου να δικαιώνεται ἐνώπιον Του Θεοῦ και να σώζεται ο ἀνθρώπος, τότε γιατί να ἔλθη και να πάθη ο Χριστός; Ἀν ἦταν ἀρκετῆ ἡ ἀρετῆ μας και ἡ ἀξιοσύνη μας για να μας κἀν δικαίους ἐνώπιον του Θεοῦ και να μας σώση, τότε τι χρειαζότανε ἡ χάρη κι ἡ ἀλήθεια του Ἰησοῦ Χριστοῦ; Στο Ευαγγέλιο διαβάζομε πως ο νόμος δόθηκε ἀπό το Μωϋσῆ, ἀλλά «ἡ χάρις και ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω. 1, 17). Ἡ χάρις και ἡ ἀλήθεια δεν δόθηκε, καθὼς ο νόμος, ἀλλά πραγματοποιήθηκε ἀπό τὸν Ἰησοῦ Χριστό, και εἶναι ἴσῶρα πια ἐνα ἰερόνός, τὸ ἰερόνός τῆς σωτηρίας μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησία.

Ἐτην ἴδια ἐπιστολῇ ο Ἀπόστολος θα γράψῃ· «εἶ ἰὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς ὄψεσθαι ἀπέθανε» (Γαλ. 2, 21). Δηλαδή, ἀν μπορούσαν οὐ ἀνθρώποι να δικαιωθῶν ἐνώπιον του Θεοῦ με το νόμο, τότε λοιπὸν ἀδίκῶς πέθανε ο Χριστός. Κι ὄχι μόνον ἀδίκῶς, ὄχι μόνον ἦσαν περιττὰ και πῆγαν χαμένα το πάθος και ο θάνατος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, μα ἐγίναν και μια αἰτία παραπάνω για να ἀμαρτήσουν οὐ ἀνθρώποι, ἀφήνοντας το νόμο και πιστεύοντας στο Χριστό.

Τὸ ἀποστολικὸ κείμενο τῆς θείας Λειτουργίας ἐκφράζει τὴν ἐσωτερικὴ και προσωπικὴ ἐμπειρία του Ἀποστόλου, που εἶναι και ἡ ἐμπειρία ὄλων των ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτός εἶν' ἕνας κόσμος πνευματικῆς τελειότητος, ὄχι ὅπως θα νόμιζε κάποιος ἐξὼ ἀπὸ τὴ ζωὴ του κόσμου τούτου, ἀλλά πιο πέρα και πιο ψηλά ἀπὸ τα ὅρια του νόμου και ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη των Φαρισαίων, τὴν τυπικὴ δηλαδή ἀρετῆ των «φρονίμων» και τὴν ἠθικὴ των «ἐνάρετων» ἀνθρώπων. Αὐτοὶ πιστεύουν πως ἔχουν δεμένο το Θεό και πως ἡ δικαίωση και ἡ σωτηρία τούς ἀνήκει, ὡς μισθός των ἐργων τους και τῆς ἀρετῆς των.

Ἄλλ' ο ἀληθινὸς χριστιανὸς ἔχει μια στέρεη βάση στο ζήτημα τῆς σωτηρίας του· πιστεύει στο γεγονός ὅτι τὸν σώζει ο Χριστός, ο Υἱός του Θεοῦ, που ἀγάπησε τὸν κόσμο και παρέδωσε τὸν εαυτό του για τὴ σωτηρία του κόσμου. Σ' αὐτὴ τὴν πίστη, που δεν εἶναι θεωρητικὴ και νεκρὴ, ἀλλά πίστη ζωντανὴ και ἐμπρακτὴ ἀγάπη, ὡς μόνη θετικὴ συμβολὴ στη σωτηρία του, ἐρχεται ἡ θέληση του ἀνθρώπου. Ο Θεός θέλει να σωθῶν ὄλοι και σώζονται ὅσοι θέλουν. Ἀμήν.

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης, ἀπὸ τὸ βιβλίον «ΕΠΙ ΠΤΕΡΥΣΣΩΝ ἈΝΕΜΩΝ» τόμ. Β', σελ. 226 – 229, Α' ἐκδόση: Ἀθήνα, Ἰανουάριος 2012, ἐκδ. Νεκτάριος Παναγόπουλος

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσι

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

3. ΟΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ Θ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ (α' μέρος)

λατρεία μας (Ιδιαίτερως η θεία Λειτουργία ως το κέντρο της λατρείας της Εκκλησίας) δεν μας προσανατολίζει μόνο προς τον Θεό, αλλά μας δείχνει και ποιος είναι ο κόσμος, αυτό δηλ. που δημιούργησε ο Θεός. Ό,τι πιστεύουμε για τον Θεό, τον άνθρωπο και τον κόσμο, όλα αυτά τα ζούμε μέσα στην θεία Λειτουργία «*Ἡμῶν σύμφωνος # Ἰνώμ# τῆ Εὐχαριστία καί # Εὐχαριστία βεβαιοῖ τῶν Ἰνώμῃν*» έγραψε ο άγιος Ειρηναίος, επίσκοπος Λουγδούνου κατά τον β' αιώνα.

Στη θ. Λειτουργία ο άνθρωπος απ'προσφέρει τον κόσμο (με τα είδη του άρτου και του οίνου) ως ευχαριστία προς τον Θεό.

Ο άνθρωπος είναι το κορυφαίο δημιούργημα, επειδή αναγνωρίζει ότι στον Δημιουργό Θεό οφείλεται η ύπαρξή του και ότι απ' Αυτόν πάλι μέσω της τροφής εξαρτάται η επιβίωσή του. Το ανθρώπινο σώμα είναι μέρος του υλικού κόσμου και έχει ανάγκη τροφής. Αλλά όλα αυτά τα αγαθά τα δέχεται ως δώρα της Αγάπης του Θεού. Χρησιμοποιεί αυτά τα δώρα ευχαριστώντας Εκείνον που τα χορηγεί, αντί να κλείνεται στον εαυτό του εγωϊστικά και να λησμονεί τον Θεό και να αφαιρεί για το δικό του συμφέρον τα απαραίτητα αγαθά απ' τους συνανθρώπους του.

(Βασισμένο πάνω σε σκέψεις του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Πέμπτη 24 Σεπτεμβρίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

2) ΙΕΡΑ ΔΕΥΡΥΓΝΙΑ

Την Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου 2015 (8:00 μ.μ.) προς Πέμπτη 1^η Οκτωβρίου 2015 (12:30 π.μ.) θα τελεστεί στο Ναό μας ΙΕΡΑ ΔΕΥΡΥΓΝΙΑ επ' ευκαιρία ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΠΗΚΟΥ. Θα ψάλλει ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ.

3) ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α.

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει Ημερήσια Προσκυνηματική Εκδρομή **στον Ιερό Ναό Άγίας Θεοδώρας Βάσις Αρκαδίας**, την Πέμπτη 8 Οκτωβρίου 2015. Ώρα αναχώρησης 7:00 π.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 20 €.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΧΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΕΛΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. & FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΑΣΙΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή μετά την Ύψωση